

ledes i Helsingør, hvor den tekniske Skole har indført Undervisning i Elektroteknik. Ellers er det meget vanskeligt for de mange Mennesker, der arbejder ved den praktiske Elektroteknik, at faa en teoretisk Undervisning. De oplæres i deres Fag hvad det praktiske angaar, men den teoretiske Undervisning, der burde støtte det praktiske, daglige Arbejde, er det saa vanskeligt at kunne opnaa. Der er derfor for Tiden mange unge Mennesker, som beskæftige sig med Elektroteknik, der maa søge teoretisk Undervisning i Udlandet. Det er naturligt, at det kun er et lille Mindretal, der er i Stand til at kunne ofre den Tid og de Penge, der ere nødvendige for at kunne faa Del i en saadan Undervisning. Jeg ved, at man fra teknisk Selskabs Skole i København har meget ønsket af kunne knytte denne Undervisning til den øvrige Undervisning, Skolen har. For at det kan ske, er det nødvendigt, at Staten maa træde hjælpende og støttende til.

Vi have fra Mindretallets Side foreslaaet et Beløb paa 20,000 Kr. Om denne Sum vil være passende, er jo et Spørgsmaal, den vil under alle Omstændigheder ikke være for stor, og det er meget muligt, at den heller ikke er stor nok, at der maaske vil udkræves en betydelig større end de 20,000 Kr., som vi have foreslaaet, men det er selvfølgelig vanskeligt for enkelte Medlemmer her af Rigsdagen at kunne foreslaa netop den akkurat passende Sum, det maatte helst være Regeringens Opgave at fremkomme med saadanne Forslag. Vi have behandlet Sagen i Finansudvalget, og jeg har der tilladt mig at spørge Ministeren, om han ikke vilde være tilbøjelig til at fremkomme med et saadant Forslag. Det har han ikke villet, i alt Fald ikke i Aar. Men selv om den højtærede Minister nu ikke vil tiltræde eller anbefale det Forslag, som vi have stillet, er det dog en Sag, som jeg vil lægge den højtærede Minister paa Sinde og bede ham tage under nøje og grundig Overvejelse, saa at vi muligvis ved Finanslovens Behandling til næste Aar kunde se et Forslag i denne Retning paa Finansloven. Det er min Overbevisning, at et saadant Forslag vil kunne komme overordentlig mange unge Mennesker til gode; mange, som praktisk udøve dette Fag, Elektroteknik, vilde have udmærket Gavn og Glæde af, om de ogsaa kunde faa en teoretisk Undervisning, som nødvendigvis maa høre med til dette Fag, hvis en Mand virkelig skal kunne forstaa det. Det, der her kan blive Tale om, er naturligvis den

elementære Undervisning; den højere eller mere videnskabelige Undervisning vil jo efter det Lovforslag, Kultusministeren har forelagt, blive dreven paa polyteknisk Læreanstalt; men den elementære Undervisning synes jeg passende kunde drives omkring ved vore tekniske Skoler. Det er godt muligt, at det i Øjeblikket ikke vil være saa ganske let over alt ved vore tekniske Skoler i Provinserne at skaffe de nødvendige Lærerkrafter, men det er i alt Fald min Overbevisning, at her i København vil der ikke være nogen Vanskelighed ved at skaffe de nødvendige Lærerkrafter, som ville udkræves, naar dette Fag bliver indført. Jeg vil, som sagt, tillade mig at anbefale dette Forslag; jeg tror, at det er paatrængende nødvendigt, og jeg synes ogsaa, at naar Staten tager sig af den højere Undervisning for at give den til de forholdsvis faa Dyrkere, den har, er det ogsaa Statens Pligt at tage sig af de mange Hundrede, ja, maaske mange Tusinde Arbejdere, som ere beskæftigede med praktisk Udførelse af Elektroteknik.

Der er et lille Forslag, som er stillet af den højtærede Indenrigsminister under Nr. 48 paa Listen, og som gaar ud paa at yde en Pension til en forhenværende Skibsfører, der har været ansat ved den grønlandske Handel. Der foreslaas et Beløb af 1,000 Kr. Dette Beløb er 200 Kr. mere, end hvad der i Almindelighed ydes til Skibsførere fra den grønlandske Handel. I Almindelighed faa de kun 800 Kr., og dette Beløb er endda først blevet givet i de senere Aar; tidligere fik de kun 500 Kr., men for faa Aar tilbage blev det sat op fra 500 til 800 Kr., og nu er man i dette enkelte Tilfælde gaaet op til 1,000 Kr. Naar jeg nævner dette, er det langt fra, fordi jeg mener, at denne Sum er for høj; jeg paaskønner, at den højtærede Minister er gaaet disse 200 Kr. ekstra op med Pensionen, fordi jeg tror, at der her netop foreligger et Tilfælde, der vedrører en overordentlig veltjent Mand, en Mand, der har været ansat i den grønlandske Handels Tjeneste i 50 Aar, og som i denne Aarrække ikke en eneste Gang har lidt Havari. Han har naturligvis først og fremmest været heldig, men ogsaa været en meget paapassende Mand under denne lange Tids Tjeneste og under Sejladsen i disse farlige Farvande. Naar jeg omtaler denne Sag, er det egentlig for at minde den højtærede Minister om et Løfte, han afgav, inden han blev Minister. Medens han var Medlem af Finansudvalget, omtalte han netop disse Spørgsmaal om Pensionen.